

El comerç, espera

Els llums de Nadal ens anuncien, aquí i allà, que s'apropen dies d'especial consum. El Nadal truca a la porta del calendari i ho fa amb els seus llums de colors per tal d'oferir, comercialment parlant, més colorit de cara a aconseguir una major efectivitat de resultats econòmics. El Nadal, religiosament parlant, forma part de la història personal de cadascú i s'embolcalla (cadascú també ho fa a la seva manera) en forma de tradicions. Empresarialment i comercialment parlant, durant aquests propers dies (especialment fins passada la festa de Reis), són molts els representants del sector que esperen amb molt d'entusiasme aquests dies de cara a fer calaix, ja que si no...

EL PANORAMA GENERAL NO AJUDA i l'enquesta de La Pregunta d'aquesta setmana reafirma i ratifica una situació per a la qual no cal ser un erudit especial en la matèria per encertar la qüestió, que concreta que seran molts els ciutadans que gastaran menys que d'altres anys aquests dies de Nadal. La crisi i la realitat sembla que s'imposaran en una situació que ofereix també, per què no dir-ho, elements diferenciadors respecte a d'altres moments de l'any degut a la gran importància que té el Nadal pel que fa a les vendes d'una gran quantitat de productes.

LA COMARCA, AQUESTS DIES DE DESEMBRE, s'ha vestit també de fires ben diverses (Caldes de Montbui, Llinars, Mollet, Sant Celoni, Les Franqueses, Cardedeu aquest cap de setmana amb la Fira del Torró...) i en totes elles, la gent que hi participa, ho fa amb el convenciment d'oferir bons productes i articles a uns clients que abans de comprar pregunten, tornen a mirar... És el moment també de fer les compres amb responsabilitat per situar-se dins una situació global que ofereix molt diverses cares polièdriques. La solidaritat que tant es necessita sempre, sorgeix d'una manera significativa aquests dies i tindrà com a destinataris entitats com El Xiprer de Càritas, El Caliu... espais on hi ha gent que buscarà refugi per a seguir vivint. I també ho estan fent ajuntaments com el de Canovelles que ha recollit a través d'una campanya aliments per a més de 200 famílies en una recaptada de proximitat totalment necessària per ajudar els més desfavorits.

A GRANOLLERS, EN PLENA CAMPANYA NADALENCA el consum en les compres marcarà una vegada més la temperatura econòmica que es viu a nivell general. Més enllà de les propostes generalistes -cadascú és lliure de comprar allà on vulgui- cal recordar també l'esforç que diverses associacions de comerciants de la ciutat han fet per tal que els ciutadans es trobin amb espais més acollidors aquests dies, tot realitzant una aposta per il·luminar diversos carrers de la ciutat.

I TAMBÉ CAL DESTACAR que hi ha pinzellades solidariés com les de Gran Centre en les quals els beneficiats seran els alumnes del Centre d'Educació Especial Montserrat Montero. Hi ha compres que a més a més de ser responsables poden ser al mateix temps solidàries.

km.
0

PACO MONJA, director

DIES MOGUTS I COMPLICATS

La marca kilòmetre 0 s'imposa. Són kilòmetre 0, la Pedra de l'Encant (de tot el Vallès Oriental), els productes del camp que ofereixen diversos establiments i restaurants de la comarca, els serveis i equipaments que més a prop tenim de casa... Els kilòmetres 0, cadascú de nosaltres intenta trobar aquells kilòmetres 0 que més el beneficien, són de moda per ben diverses raons i des de fa uns quants anys ençà, per bé o per malament també, no cal anar molt lluny per a veure que en tenim molts de kilòmetres 0 i ben diversos. N'hi ha de positius i de negatius.

En temps de reivindicacions, els kilòmetres 0 de moltes propostes tenen nom de diverses iniciatives que arriben des del carrer a la redacció: no al projecte Wert sobre l'educació a Catalunya; més no a la reforma anunciada a la Justícia per Ruíz-Gallardón; no a les retallades en el sector sanitari, amb el tancament d'ahir anunciat fa uns dies pels membres del Comitè d'Empresa de l'Hospital General de Granollers que tenen por que es pugui posar en marxa un ERE que afecti els treballadors o un reajustament general de la plantilla; no als problemes que tenen moltes famílies per arribar a final de mes i que aquests dies es converteixen en moltes històries humanes que ens recorden que és l'hora de compartir, d'ajudar als altres més que mai...

El kilòmetre 0 també té aquestes i d'altres coses! I el kilòmetre 0 de les nostres vides ens diu també que tenim l'oportunitat de fer kilòmetres, ara i sempre, més enllà del kilòmetre 0.

Opinió

Els post educatiu

SÓC PROFESSOR DE SECUNDÀRIA...

Repeteixo amb majúscules: Sóc professor de Secundària. Sé que l'educació anticipa el futur més immediat i que, per opinar, hem d'estar informats i formats. Sóc una persona amb inquietuds, observadora... Tinc el repte d'ajudar els meus alumnes a ensenyar-los a *pensar i raonar*. Sí, les dues coses. A més, els intento guiar i aconsellar en la mesura que el meu sisè sentit m'ho permet tot i que sé que la motxilla que porten a l'esquena no únicament està plena de llibres sinó també de situacions que els afecten com poden ser l'ambient familiar, la situació econòmica actual, etc.

Feta la presentació, dir-vos que aquesta serà una columna on es parlarà d'educació i de la importància que té en la creació d'una societat més democràtica, més igualitària, més solidària, més justa i, sobretot, més humana. Ho necessitem. Aquestes línies podran esdevenir el teu moment, la solució que buscaves, aprenentatge, enriquiment, la teva font d'inspiració, canvi o satisfacció.

Parlar d'educació pot ser tasca complicada, ja que no hi ha pràcticament cap fill/a, pare o mare, educador/a igual... Però, qui ha dit que educar fos fàcil? Segurament, potser tot seria diferent si els infants, quan venen al món, portessin sota el braç un manual d'instruccions que ens diguessin què hem de fer, però hem de tenir clar que *educar* significa, entre altres coses, *prendre decisions*. Pares i mares prenen decisions continuament respecte aspectes relacionats amb l'educació dels seus fills.

A vegades, prendre decisions costa. En altres ocasions no s'ha de pensar ni

L'EDUCACIÓ

és cosa de tots i és la base de tota societat. Però no hem d'oblidar les paraules d'Andrés Manjón quan ens diu que "la família es la base de toda educació"

Antoni Argent

un segon a dir no, perquè dient no també estem educant. S'ha de ser valent per educar les generacions del futur però la cultura líquida i de les distraccions actual complica les coses a molts pares i mares. Alguns d'ells llencen ben aviat la tovallola perquè no tenen temps o paciència. Altres, però, s'esforcen i s'impliquen... Educar és qüestió de prioritats.

L'educació és cosa de tots i és la base de tota societat. Però no hem d'oblidar les paraules d'Andrés Manjón quan ens diu que "la família es la base de toda educació" i crec que té tota la raó. S'educa amb l'exemple i el principal espai on aprendre'l hauria de ser a l'àmbit familiar. Aquí és on l'alumne ha de carregar la seva motxilla d'il·lusió i ganes d'aprendre, no únicament per treure "bons resultats acadèmics" sinó per créixer i millorar com a persones.

ANTONI ARGENT
Professor de Secundària
toniargent@yahoo.es